

ד"ר קנפף בוריקוביץ
מרפאת שיניים - רפואת סומחים

הוראות לאחר עקירת שן/פרוצדורה כירורגית

לפני תחילת התהליך וקבלת הסבר מלא יש למלא אחר הוראות המרפאה באם יש צורך בטיפול ביתי תרופתי מקדים וכמובן בסיומו.

מיד לאחר הפרוצדורה הכירורגית : 24 שעות ראשונות

לא לעשן! עישון עלול לגרום לזיהום מיותר של פצע העקירה, לכאבים וסיבוכים מיותרים גם אם בולעים אנטיביוטיקה

לא לשטוף את הפה ולא לירוק כל היום. אם יש מעט דם ברוק, להניח פד גזה או שקית תה נקיה, במקום העקירה ולהדק שיניים למשך 20 דקות

לא לאכול או לשתות במשך שעתיים, למעט גלידה, יוגורט קר וכולי. כדאי להניח מספר פעמים ביום קוביית קרח ישירות על מקום העקירה. יש להניח שקית עם קוביות קרח עטופה במגבת על האזור הכואב.

בהמשך היום לא לאכול דברים חמים. ניתן לאכול רק דברים קלים וקרים. חשוב לא לצום,

אין לצחצח את מקום העקירה. את שאר הפה ניתן לצחצח כרגיל.

אין לבצע פעילויות פיזיות מאומצת כגון חדר כושר, ג'וגינג שחיה -זרימת דם מוגברת בגוף עלולה לגרום לפתיחת הפצע ודימום מחודש, נפיחות וכאבים.

לאחר 24 שעות:

עדין עדיף לא לעשן!

לחזור לשיגרת חיים רגילה של צחצוח ואוכל רגיל –יש להימנע ממזון עם פרוורים ובעל גרגרים קטנים.

במקרים אחרים:

כאבים עלולים להמשך עד כשבוע לאחר העקירה. יש לקחת כדורים נגד כאבים לפי הוראות הרופא. תיתכן נפיחות באזור המנותח. תתכן הופעת סימן כחול על-פני העור באזור. להמשיך להניח שקיות של קרח. להפחתת נפיחות והרגעת כאבים

יש לבצע שטיפות פה מסוג תארודנט ליסטריין או קורסודיל 5 פעמים ביום, במשך שבוע. כדאי גם לבצע שטיפות פה של כוס מים חמימים מעורבבים עם רבע כפית מלח 3 פעמים ביום, במשך שבוע.

יש ליצור קשר עם המרפאה במצבים הבאים:

סיבוכים כגון: חום, נפיחות ניכרת של הפנים, הגדלה של בלוטות הלימפה בצוואר והגבלה בפתיחת הפה, דימום שאינו נפסק. מכתשית יבשה*.

במידה ואין הטבה מספר ימים לאחר הטיפול יש להגיע למרפאה לבדיקה.

במידה ובוצע תפר יש לחזור לרופא כעבור שבוע עד שבועיים להורדת התפרים.

אם ממשיכים להשתלה: בדרך כלל לאחר כ-2 חודשיים יש לבצע צילום סיטי של הלסתות ולבצע שתל דנטלי במקום השן שנעקרה, אלא אם זו שן בינה. אין לדחות השתלה כיוון שהשיניים שנותרו בפה עלולות לזוז ממקומן לאחר עקירת שן, ולאחר זמן ממושך אין מקום יותר לבצע שתל.

***מכתשית יבשה**

זהו סיבוך לא נפוץ (כ-2% מהעקירות) ובו קריש הדם שנוצר לא מקובע היטב לעצם הלסת ומתפורר או נשטף, ותהליך הריפוי הטבעי של הפצע נתעכב או נעצר. גורמי סיכון הינם למשל עישון, יריקות חזקות של רוק או של שטיפת פה מוקדם מדי (אין לבצע הנ"ל ב-24 שעות הראשונות לאחר העקירה), ויש הטוענים שיש קשר לגלולות למניעת הריון. הסימנים הם כאב חזק מאוד שמתעורר ולא נרגע במשך ימים ארוכים, מלווה לעיתים בטעם רע ו/או ריח מוזר מתכתי מאיזור העקירה. בהעדר טיפול מהיר האיזור הנ"ל עלול גם לעבור זיהום. הטיפול המתאים ברוב המקרים יבוצע במרפאה - הרופא יבצע של הפצע שטיפה עדינה במים פיזיולוגיים פושרים, ואז יניח חומרים מיוחדים עם או בלי פד גזה קטן בתוך הפצע. חומר נפוץ בשימוש הינו אלביאוג'יל (או חומרים דומים) שמכיל שמן ציפורן, הידוע ביכולתו להרגיע במהרה את הכאב הנ"ל. לעיתים יש לחזור על הטיפול מדי יומיים שלושה. ברוב המקרים לא לוקחים אנטיביוטיקה - רק אם יש זיהום חיידקי ומקבלים מרשם מהרופא. בעבר הייתה גישה שיש לגרד את הפצע מפנים וליצור קריש דם חדש - גישה זו פחות מקובלת כיום. במקביל כמו NSAIDs לטיפול הנ"ל במרפאה מומלץ לקחת טיפול תרופתי משכך כאבים - בדרך כלל ממשפחת ה אדביל פורטה, נקסין, נרוסין, איבوبرופן, אדקס וכולי (בתנאי שין לכם מגבלה בריאותית עם הנ"ל), ואפשר לקבל מרפשם מהרופא לתרופות חזקות יותר ממשפחה זו כגון אתופאן, ארקוקסיה, קספו וכולי.